

บทเรียนด้านจิตวิญญาณ บทที่ 37
เรื่อง การเรียนรู้ที่จะรักผู้อื่น

ผลที่คาดว่าจะได้รับ: แสดงให้เห็นว่ามีความเชื่อมั่นว่าพระเยซูทรงเป็นพระเจ้า
ตัวชี้วัด: ฝึกฝนวินัยทางจิตวิญญาณ โดยการอธิษฐาน เรียนพระคัมภีร์ นมัสการและรับใช้พระเจ้า
สาระการเรียนรู้: ความรู้ ที่ศรัทธา และการฝึกฝนที่แสดงให้เห็นว่าได้มีการยอมรับและตั้งใจในการฝึกฝนวินัยทางจิตวิญญาณผ่านการอธิษฐาน เรียนพระคัมภีร์ นมัสการและรับใช้พระเจ้า

กลุ่มอายุ: 9-11

ปีที่: 1

หัวข้อหลัก: รับใช้ซึ่งกันและกันด้วยความรัก

บทเรียน: เรียนรู้ที่จะรักผู้อื่น

เวลาที่ใช้ในการสอน: 45-60 นาที

วัตถุประสงค์การเรียนรู้:

1. เด็ก ๆ สามารถแสดงออกถึงความหมายของการรักผู้อื่น ได้

อุปกรณ์การสอนที่ต้องใช้:

1. ภาพประกอบเรื่องราวของนางรุชซึ่งอยู่ในพระธรรมรุช (ถ้ามี)
2. กระดาษหรือกระดาษแผ่นใหญ่ที่แปะไว้หน้าชั้น

อุปกรณ์การสอนที่ต้องเตรียมสำหรับกิจกรรมเสริม:

กระดาษ ดินสอสีหรือสีเทียน

สิ่งที่ผู้สอนต้องเตรียมหรือจัดทำ:

1. อ่านบทเรียนตลอดทั้งบท
2. รวบรวมอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ต้องใช้
3. อ่านพระธรรมรุช, และลูกา 23:34.

4. อธิษฐานเพื่อกิจกรรมเกี่ยวกับการให้อภัย ขอพระเจ้าให้ทำงานในหัวใจของนักเรียน เพื่อให้พวกเขาสามารถให้อภัยคนที่พวกเขาไม่ต้องการให้อภัยได้
5. ให้คิดถึงกิจกรรมที่นักเรียนทั้งชั้นสามารถทำร่วมกันได้ ในขณะที่ด้วยกันคุณครูสามารถให้คำแนะนำได้

ขั้นตอนการเรียนการสอน:

การนำเข้าสู่บทเรียน:

พระเยซูทรงบอกให้เรารักซึ่งกันและกัน ให้นักเรียนอ่านพระ

ธรรมข้อที่ 13:34 ในบทเรียนสองบทที่ผ่านมา นักเรียนได้คิดโครงการ (วิธี) ที่นักเรียนจะปฏิบัติที่เป็นการรับใช้ ผลเป็นอย่างไรบ้าง ให้นักเรียนมาคิดอีกครั้งและจัดทำโครงการรับใช้ (ช่วยเหลือ) อีกหนึ่งโครงการแต่ให้แตกต่างจากครั้งที่แล้ว พระเจ้าปรารถนาให้เราใช้ซึ่งกันและกันด้วยความรัก การห่วงใยลูกของใครบางคน เยี่ยมคนแก่ ช่วยเหลือคนเจ็บป่วย ล้วนเป็นวิธีการรับใช้ทั้งสิ้น การแสดงความช่วยเหลือหรือการรับใช้นั้นเป็นวิธีที่พิเศษในการแสดงความรักของพระเจ้าออกมาให้คนอื่นได้เห็นและสัมผัส

- บนกระดาน ให้นักเรียนเขียนแนวความคิดที่เป็นโครงการรับใช้ (โครงการให้ความช่วยเหลือ) นักเรียนไม่สามารถปฏิบัติได้ทุกแนวความคิดอย่างแน่นอน แต่บางทีบางคนในห้องนี้อาจจะนั่งคุยกันในกลุ่มย่อยแล้วเลือกทำในสิ่งที่คนอื่นไม่เลือกก็ได้ ให้เราใช้ทุก ๆ คน อ่านมาระโก 10:43

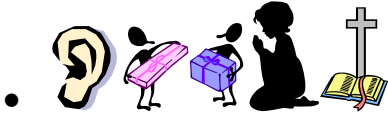
กิจกรรมการเรียนการสอน:

เราสามารถรับใช้ผู้อื่น แต่บางครั้งเรากระทำด้วยความไม่เต็มใจ นั่นไม่ใช่การรับใช้ที่แท้จริง เราต้องรับใช้ด้วยความรักเท่านั้น

- ให้เขียนหัวข้อลงไปบนกระดาษแผ่นเล็กแล้วใส่ลงไปบนกระดาษ แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มละสี่หรือห้าคน และให้แต่ละกลุ่มเลือกหยิบกระดาษหนึ่งแผ่น ในกลุ่มของนักเรียน มีวิธีสองวิธีที่นักเรียนจะต้องแสดงตามหัวข้อที่อยู่ในกระดาษที่นักเรียนได้รับนั้น
- 1. A) นักเรียนได้รับมอบหมายให้ทำอาหารเย็นและนักเรียนไม่ต้องการทำ ดังนั้นนักเรียนจึงบ่นตลอดเวลา
B) นักเรียนได้รับมอบหมายให้ทำอาหารเย็นและเต็มใจทำในสิ่งที่ได้รับมอบหมาย

- 2. A) คุณพ่อคุณแม่บอกให้ทำงานบ้านให้เสร็จ แต่เพื่อนมาชวนให้ไปเดินเล่นกับเขา นักเรียนทำงานบ้านเสร็จ แต่ทำด้วยความกระพืดกระพืด B) นักเรียนบอกเพื่อนว่านักเรียนไม่สามารถไปได้ และทำงานบ้านให้เสร็จเรียบร้อยด้วยความเต็มใจ
- 3. A) พี่สาวของนักเรียนแสดงอารมณ์ขุ่นมัวใส่นักเรียนตลอดทั้งวัน แต่ปรากฏว่าตอนนี้เขาต้องการให้ช่วยทำงานที่ยากให้เสร็จ นักเรียนจึงตะคอกกลับและไม่ช่วยทำเพราะว่าเขาทำไม่ดีใส่นักเรียนก่อน B) นักเรียนบอกพี่สาวว่าจะช่วยเขาทำงานบ้านให้เสร็จ

บางครั้งแทนที่เราจะรับใช้ผู้อื่นด้วยความรัก เราอาจจำเป็นต้องให้อภัยคน ๆ นั้น เสียก่อน พระเยซูได้ทรงให้อภัยแม่กระทั่งคนที่ฆ่าพระองค์ อ่านพระธรรมลูกา 23:34

- นักเรียนตอบสนองต่อศัตรูของนักเรียนอย่างไร นักเรียนควรตอบสนองต่อพวกเขาอย่างไร นอกจากให้อภัยศัตรูแล้ว ยังมีวิธีอื่นที่นักเรียนสามารถรับใช้พวกเขาด้วยความรักได้อีกไหม
- ให้อธิษฐานส่วนตัวเงียบสักสองสามนาที ขอพระเจ้าให้เปิดเผยผู้คนที่นักเรียนต้องให้อภัยแก่เขา หนึ่งแล้วรอให้พระเจ้าบอกนักเรียน นำชื่อคนเหล่านั้นให้ผุดขึ้นมาในความคิดของนักเรียน ให้นักเรียนอธิษฐานขอให้พระเจ้าทรงอวยพระพรแก่เขาทีละคน บางครั้งนักเรียนอาจไม่สามารถให้อภัยแก่บางคนได้ ให้ขอพระเจ้าให้รักษาหัวใจของนักเรียนและประทานความสามารถที่จะให้อภัยแก่คนนั้น การให้อภัยเป็นอารมณ์ หลายต่อหลายครั้งที่เรารู้สึกว่าไม่อยากให้อภัยคนบางคน อย่างไรก็ตาม เรารู้ว่านั่นเป็นสิ่งที่พระเยซูบอกให้เราทำแน่นอน เราอยากเชื่อฟังพระเจ้า พระองค์รู้ทุกเหตุการณ์ดีที่สุด เราสามารถเป็นอิสระจะพ้นจากการแห่งการไม่สามารถให้อภัย แล้วเราก็จะสามารถรับใช้ทุกคนด้วยความรักได้

นักเรียนเคยได้ยินเรื่องราวของนางรุธในพระคัมภีร์ไหม เปิดโอกาสให้นักเรียนตอบคำถาม แบ่งนักเรียนออกเป็นสี่กลุ่ม ให้แต่ละกลุ่มอ่านหนึ่งบทของพระธรรมรุธ ในบทที่นักเรียนได้รับมอบหมายนั้น ให้นักเรียนแสดงหรือเล่าเรื่องราวนั้นอีกครั้ง แต่ละบทควรมีใจความโดยย่อดังนี้:

- นางรุธเป็นแม่หม้ายผู้ซึ่งตั้งใจจะอุทิศชีวิตรับใช้แม่ยาย (แม่สามี) แม่ว่านั้นหมายถึงเธอจะต้องจากบ้านเกิดเมืองนอนไปก็ตาม นางรุธสตั้มซื้อต่อแม่ยายที่ชื่อนาโอมิ โดยการดูแลหล่อนโดยการไปตามเก็บรวงข้าวที่ตกหล่นในนาของโบอาส ผู้ซึ่งเป็นญาติห่าง ๆ โบอาสสัญญาว่าจะดูแลพวกเขาโดยการแต่งงานกับนางรุธ การเชื่อฟังการมีใจแห่งการรับใช้ของนางรุธทำให้นางได้รับการอวยพระพรจากพระเจ้า และโดยทางเชื้อสายที่ตกทอดต่อมานั้น กษัตริย์และพระเยซูก็ได้ประสูติผ่านวงศ์นี้

- นักเรียนจะสรุปเรื่องราวของนางรูดด้วยคำเพียงหนึ่งคำอย่างไร เปิดโอกาสให้นักเรียนตอบคำถาม ผนังด้านไหนของ **The Christian world view house model** ที่สื่อให้เห็นเกี่ยวกับเรื่องราวของรูด เปิดโอกาสให้นักเรียนตอบคำถามดีมาก ผนังด้านที่เป็นสีน้ำเงินทำให้เราเห็นว่าพระเจ้าทรงสร้างเราเพื่อรัก รับผิดชอบและอยู่ร่วมกันกับผู้อื่น

การจบบทเรียน:

พระเจ้าทรงเรียกเราให้รับผิดชอบต่อผู้อื่นที่อยู่รอบตัวเราด้วยความรัก ไม่ว่าคนนั้นจะเป็นเพื่อนหรือเป็นศัตรูของเราก็ตาม เราทุกคนมีคุณค่าในสายพระเนตรของพระเจ้า การที่นักเรียนรู้เช่นนี้ทำให้นักเรียนเปลี่ยนมุมมองและแสดงออก (ปฏิบัติ) ต่อผู้อื่นอย่างไรบ้าง

อ่านพระธรรมลูกา 10:27 พระเจ้าตรัสกับเราให้ “รักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง” นี่เป็นสิ่งที่กระทำได้ยากมาก แต่นี้เป็นพระบัญชา (คำสั่ง) ไม่ใช่เพียงคำแนะนำ

จบการเรียนรู้การสอนด้วยการอธิษฐานในกลุ่มย่อย ให้นักเรียนขอพระเจ้าให้ช่วยเหลือพวกเขาให้สามารถรับผิดชอบด้วยความรัก และแสดงความรักต่อทุกคน

กิจกรรมเสริม:

แบ่งนักเรียนออกเป็นสี่กลุ่ม มอบหมายให้แต่ละกลุ่มรับผิดชอบพระธรรมรูดหนึ่งบท ให้พวกเขาวาดภาพที่ตนเองชื่นชอบในบทนั้น ๆ จากนั้นให้นำภาพวาดมารวมกันที่หน้าชั้นเรียน เรียงจากบทที่ 1-4 ให้แต่ละกลุ่มเล่าให้เพื่อนฟังว่าทำไมจึงเลือกวาดภาพนั้น ให้นักเรียนอธิบายวิธีที่นางรูดรับผิดชอบด้วยความรัก

ผู้สอนประเมินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของตนเอง: (กิจกรรมใดที่ใช้ได้ดี? กิจกรรมใดที่ใช้ไม่ได้? ฉันได้เตรียมตัวอย่างไรบ้างสำหรับบทเรียนครั้งต่อไป)

การประเมินผลผู้เรียน: